

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 427

van **FREYA VAN DEN BOSSCHE**

datum: 23 februari 2017

aan **JO VANDEURZEN**

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Crisisopvang minderjarigen - Evolutie

Nog te veel jongeren belanden in een crisissituatie, waarbij de opvang thuis niet meer mogelijk of wenselijk is. Zij moeten snel geholpen kunnen worden. Een van de stappen daarin is hen tijdelijk op te vangen in een crisisopvanggezin of een crisisopvangcentrum. Helaas blijkt dat niet alle jongeren die er nood aan hebben ook meteen een plaats vinden in de crisisopvang.

1. Hoeveel minderjarigen hebben in 2016 een beroep gedaan op crisisopvang? Kan de minister die cijfers per maand en per provincie geven, of ze opgevangen werden in een gezin, een opvangcentrum, of elders, en hun evolutie de laatste tien jaar?
2. Kan de minister de cijfers meedelen over wie hen doorstuurt en plaatst?
3. Kan de minister aangeven hoeveel minderjarigen in 2016 ondanks een vraag niet dezelfde dag opgevangen konden worden in de crisisopvang? Hoeveel van hen konden nergens terecht? Hoeveel moesten de nacht doorbrengen in een cel? Kan de minister ook hier telkens de cijfers geven per maand en per provincie, en hun evolutie de laatste tien jaar.
4. Wat is de evolutie van het aantal plaatsen in de crisisopvang tijdens de laatste tien jaar? Welke evolutie verwacht de minister tegen 2019?
5. Welke stappen heeft de minister ondernomen om het probleem van gebrekkige opvang te verhelpen?

ANTWOORD

op vraag nr. 427 van 23 februari 2017

van **FREYA VAN DEN BOSSCHE**

- 1-2. Voor 2016 zijn nog geen cijfergegevens beschikbaar. Deze zullen worden vrijgegeven met de publicatie van het intersectoraal jaarverslag. De registratie van celslapers gebeurt best op de plaats waar deze informatie beschikbaar is. Het agentschap Jongerenwelzijn, noch de crisisnetwerken zijn de houder van deze informatie en kunnen hierover dus geen sluitende cijfers verzamelen of verwerken.
3. De crisisnetwerken zijn opgestart in 2008, aangestuurd vanuit integrale jeugdhulp. Er werd toen een beroep gedaan op het engagement van organisaties en voorzieningen uit verschillende sectoren om mee in te stappen in het crisisnetwerk. Deze netwerken hebben zich door de jaren heen verder uitgebreid en geprofessionaliseerd. Door de toegenomen instroom in 2014 werden voorzieningen in verschillende regio's aangesproken om te bekijken of zij nog een (extra) engagement in het crisisnetwerk konden opnemen. Dit heeft geresulteerd in 4 extra verzekerde opvangplaatsen in 2014 (2 in Limburg, 1 in West-Vlaanderen en 1 in Oost-Vlaanderen). In 2015 werd het aanbod in regio Antwerpen uitgebreid met 2 verzekerde crisisplaatsen. Ook andere organisaties deden een extra aanbod. In 2015 werd ook de begeleidingscapaciteit van de crisisnetwerken uitgebreid met 40 begeleidingen crisis hulp aan huis. Daarvan ging de hoofdmoot naar regio Antwerpen en regio Vlaams Brabant. Door de versterking van de crisismeldpunten werd ook de interventiemogelijkheid binnen de crisisnetwerken uitgebreid. Crisismeldpunten bieden naast de telefonische vraagverheldering en consult immers ook kortdurende mobiele hulp, die een eerste ontmijsing van de situatie nastreeft. In 2016 werden extra opvangplaatsen verzekerd vanuit de OOC in Antwerpen én werden in het uitbreidingsbeleid middelen vrijgemaakt voor 4 extra opvangplaatsen voor regio Antwerpen. Ook engageerden de andere opvangvoorzieningen van de bijzondere jeugdzorg zich maximaal om al het mogelijke te doen om crisisvragen te beantwoorden op vraag van het crisismeldpunt. In 2015-2016 werden de crisisnetwerken ook uitgebreid met het aanbod van de geestelijke gezondheidszorg, door middel van de integratie van de programma's crisiszorg met de crisisnetwerken van de jeugdhulp. Het tempo verschilt hier in de regio's, en ook de draagwijdte van het aanbod. In sommige regio's beperkt het zich tot de mobiele interventiecapaciteit, in andere regio's gaat het ook om de residentiële opnameplaatsen. Deze beweging wordt verdergezet in 2017. Tot slot werd in 2016 aangestuurd op de volledige integratie van crisispleegzorg in de crisisnetwerken. De gesprekken hierover zijn gaande in de regio's en dit moet leiden tot een reële inzet van crisispleegzorg tegen het einde van 2017. Bovenstaande beschrijving doet tekort aan alle organisaties die zich, los van formele convenanten, engageren en binnen hun beschikbare capaciteit zoeken hoe ze toch nog een extra inspanning kunnen doen om nog meer te kunnen ingaan op vragen en noden van de crisismeldpunten. Het Rekenhof voert op dit ogenblik een audit uit van de crisisnetwerken, waarin ook de samenstelling van de netwerken een belangrijke onderzoeksvraag is.
4. Sinds 2014 zijn ieder jaar middelen vrijgemaakt voor de crisisnetwerken binnen het uitbreidingsbeleid. Het betreft dan zowel versterking van de crisismeldpunten, het aanbod begeleiding als de crisisopvang. De evoluties en tendenzen binnen de crisisjeugdhulp worden gemonitord en nauw opgevolgd. Het agentschap

Jongerenwelzijn en ik zullen adequaat reageren indien de stijging van de instroom zich doorzet en een verdere versterking van de netwerken noodzaakt.